

2) Καταδικάζει τις Equipolymers Srl, M&G Polimeri Italia SpA και Novapet SA στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 283 της 28.8.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 7ης Ιουνίου 2018 — Ori Martin SA κατά Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-463/17 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναιρέσεως — Αγωγή αποζημιώσεως — Ανεπαρκής αιτιολογία απόφασεως του Δικαστηρίου που εκδόθηκε επί αιτήσεως αναιρέσεως — Παραμόρφωση του αντικειμένου αποζημιωτικού αιτήματος)

(2018/C 268/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Ori Martin SA (εκπρόσωπος: G. Belotti, avvocato)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: J. Inghelram και A. M. Almendros Manzano)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Η Ori Martin SA φέρει τα δικαστικά έξοδά της, καθώς και τα δικαστικά έξοδα του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

⁽¹⁾ ΕΕ C 392 της 20.11.2017.

Αναίρεση που άσκησε στις 20 Δεκεμβρίου 2017 ο Kevin Karp κατά της διατάξεως την οποία εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έκτο τμήμα) στις 23 Οκτωβρίου 2017 στην υπόθεση T-833/16, Karp κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση C-714/17 P)

(2018/C 268/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείων: Kevin Karp (εκπρόσωποι: N. Lambers, avocat, R. Ben Ammar, avocate)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Με διάταξη της 19ης Ιουνίου 2018 το Δικαστήριο (ένατο τμήμα) απέρριψε ως απαράδεκτη την αίτηση αναιρέσεως.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bezirksgericht Villach (Αυστρία) στις 27 Νοεμβρίου 2017 — Norbert Reitbauer κ.λπ. κατά Enrico Casamassima

(Υπόθεση C-722/17)

(2018/C 268/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bezirksgericht Villach

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανακόπτοντες: Norbert Reitbauer, Dolinschek GmbH, B.T.S. Trendfloor Raumausstattungs-GmbH, Elektrounternehmen K. Maschke GmbH, Klaus Egger, Architekt DI Klaus Egger Ziviltechniker GmbH

Καθού: Enrico Casamassima

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Πρώτο ερώτημα:

Έχει το άρθρο 24, σημείο 5, του κανονισμού (ΕΕ) 1215/2012⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2012, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, την έννοια ότι η ανακοπή η οποία ασκείται, βάσει του άρθρου 232 του αυστριακού Exekutionsordnung [κώδικα αναγκαστικής εκτελέσεως], σε περίπτωση διαφωνίας σχετικά με τη διανομή του προϊόντος δικαστικού πλειστηριασμού, εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της ανωτέρω διατάξεως,

ακόμη δε και στην περίπτωση κατά την οποία η ανακοπή που ασκήθηκε από εμπραγμάτως ασφαλισμένο δανειστή κατά έτερου εμπραγμάτως ασφαλισμένου δανειστή

α) στηρίζεται στην ένσταση ότι η εμπραγμάτως ασφαλισμένη δανειακή απαίτηση του εν λόγω δεύτερου δανειστή αποσβέστηκε λόγω ανταπαιτήσεως του οφειλέτη για την καταβολή αποζημιώσεως, και

β) επιπλέον στηρίζεται –όπως η παυλιανή αγωγή– στην ένσταση ότι η σύσταση της εμπράγματης ασφάλειας για την εν λόγω δανειακή απαίτηση είναι ανίσχυρη λόγω ευνοϊκής μεταχειρίσεως του ανωτέρω δεύτερου δανειστή;

2) Δεύτερο ερώτημα (σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα):

Έχει το άρθρο 24, σημείο 1, του κανονισμού (ΕΕ) 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2012, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις την έννοια ότι η ανακοπή η οποία ασκείται, βάσει του άρθρου 232 του αυστριακού Exekutionsordnung, σε περίπτωση διαφωνίας σχετικά με τη διανομή του προϊόντος δικαστικού πλειστηριασμού, εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της ανωτέρω διατάξεως,

ακόμη δε και στην περίπτωση κατά την οποία η ανακοπή που ασκήθηκε από εμπραγμάτως ασφαλισμένο δανειστή κατά έτερου εμπραγμάτως ασφαλισμένου δανειστή

α) στηρίζεται στην ένσταση ότι η εμπραγμάτως ασφαλισμένη δανειακή απαίτηση του εν λόγω δεύτερου δανειστή αποσβέστηκε λόγω ανταπαιτήσεως του οφειλέτη για την καταβολή αποζημιώσεως, και

β) επιπλέον στηρίζεται –όπως η παυλιανή αγωγή– στην ένσταση ότι η σύσταση της εμπράγματης ασφάλειας για την εν λόγω δανειακή απαίτηση είναι ανίσχυρη λόγω ευνοϊκής μεταχειρίσεως του ανωτέρω δεύτερου δανειστή;

⁽¹⁾ ΕΕ 2012, L 351, σ. 1.